

ΜΗΧΑΛΙΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπᾶς ἡ ἡμέρ., λ. 40, τρίς ἕως ἑκάστης λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, 'Αριθ. 6, ἀπέραντι τῆς οἰκίας Φιλιμωτος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΜΟΙΒΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εἰς τοὺς ἐγγραφομένους νέους συνδρομητὰς ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου—15 Μαρτίου ἡ διεύθυνσις τοῦ **Μη Χάνεσαι** δωρεῖται τὰ ἑξῆς :

Α'. **Ποιήματα τοῦ Σουρῆ**, Α' καὶ Β' Τόμον, πωλούμενα ἀνὰ φρ. 5.

Β'. **'Αγροτικὰς 'Επιστολάς** Δροσύνῃ, τιμωμέναι ἀνὰ φρ. 2 1/2.

Γ'. **Γελοιογραφικὸν 'Ημερολόγιον τοῦ Μη Χάνεσαι**, ἔτη δύο, 1881 καὶ 1883. φρ. 2 1/2.

Δ'. Ὅλην τὴν σειρὰν τῶν 'Επιφυλλίδων τοῦ **Μη Χάνεσαι**, ὅπου ἐδημοσιεύθη τὸ ὑψαιότατον μυθιστόρημα τοῦ **Μποέμ**, οἱ **'Εμποροὶ τῶν 'Εθνῶν**, τιμωμέναι φρ. 6,60.

Τὸ ὅλον βιβλίαι καὶ ἐφημερίδες ἀξίας φρ. 16,60.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

'Η ρητορικὴ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κυβερνήσεως εἶνε ρητορικὴ δυνατὴ. Πρώτιστον στοιχείον αὐτῆς εἶνε ἡ δεξιότης καὶ οὐσιώδης τροφή ἢ ἐπίθεσις. 'Εκὼν ἄκων ὁ ἀντίπαλος πρὸ τῆς ἀγορεύσεως αὐτοῦ γίνεται ἄκμων κατὰ συνέπειαν ἢ ἀγορεύσεις του εἶνε σφύρα καὶ σφύρα μάλιστα ἀτμήλατος. Τὰ ἐπιχειρήματά του ἐπέρχονται πυκνὰ, ἄλλοτε μὲν ὑπὸ τύπον ψιλῆς βροχῆς ἐπιμόνου καὶ ἄλλοτε πάλιν βροχῆς ραγδαίας, μεμιγμένης χαλάζῃ. Βοηθούσης δὲ ὑπερπλήρους βαρυτόνου φωνῆς, ὁ λόγος του ἐξογκοῦται εἰς μεγαλοπρέπειαν, καὶ ἐνίοτε, ὅταν ἡ ἐπίθεσις του ἐξαρριώται εἰς ἀγανάκτησιν, φανταζόμεθα ὅτι παῖδες ὄντες ἠκούομεν περὶ ρητορικοῦ τινος ἀπ' ἄμβωνος σχήματος Οἰκονόμου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων, ὑφ' ἧ ἠναγκάσθησαν νὰ χαμηλώσωσιν ἅπαντες

οἱ ἐκκλησιαζόμενοι. Καὶ ἐνῶ τὸ ὕψος τῆς ρητορικῆς του εἶνε ἀπέριττον, σχεδὸν γυμνόν, χωρὶς σχημάτων καὶ ἀντίων καὶ παραφορῶν ρητορικῶν, χωρὶς ἀποστροφῶν καὶ εἰκόνων, ἰδέαι τινες ἐν τούτοις ἢ, ὅχι ἰδέαι, αἰσθήματα μᾶλλον, ρίπτονται τόσον ἐντέχνως, ὥστε καὶ ὑπερβάλλουσι τὴν συνήθη ρητορικὸν κόσμον καὶ συναρπάζουσι τὸ ἀκροατήριον, προσεπικουρούσης πλέον τόνου φωνῆς ἐξογκουμένης εἰς μεγαλείον καὶ περιλαμβανούσης σχεδὸν ὅλην τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ Βουλευτηρίου, ὥστε νὰ μὴ δύνανται οἱ ἀκροατεῖ οὔτε νὰ ἀναπνεύσωσιν. 'Η ἰδέα τοῦ κάλλους δὲν ὑπάρχει διὰ τὸν κ. Τρικούπην ὑπάρχει μόνον ἡ ἰδέα τῆς δυναμειῶ. Οὐδέποτε γοιτεύει πάντοτε ὅμως καταπλήττει. 'Η θεωρία τοῦ σχηματισμοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος μεταξὺ τοῦ ἀγορεύοντος καὶ τῶν ἀκροωμένων ἐφαρμόζεται καταναγκαστικῶς, ἀποκλειομένης πάσης ἐλευθέρως βουλήσεως. Ὅταν τὸ 1880 μετὰ τὴν ἀπό τῆς ὑπουργείας του πρῶτον ἀπολογοῦμενος ἐβάσθη τὴν μεγάλην του λέξιν: **Συκοφαντοῦμαι**, ἡ λέξις ἐκείνη ἐξεφωνήθη κατὰ τοιοῦτον τροπον, ὥστε συμπολίτευσις καὶ ἀντιπολίτευσις, θεωρεῖται καὶ ἀκροατήρια, τὴν ἠσθάνθησαν ἐπὶ τῶν προσώπων των, τὰ ὅποια ἀνετριχιάσαν ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἐντυπώσεως.

* *

'Αλλ' εἶνε ρητορικὴ ἢ πολιτικὴ ; Πρέπει νὰ ᾖνε ἡ πολιτικὴ ρητορικὴ ; Νομίζεται ἐγκλημα τὸ δωροδοκεῖν ἢ δωροδοκεῖσθαι τοὺς βουλευτὰς. Δὲν εἶνε ἐπίσης ἐγκλημα τὸ παραπείθειν ἢ παραπειθεσθαι τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους ; Εἴμεθα κατὰ τῆς ρητορικῆς ; Ὅχι. Εἶνε καὶ αὐτὴ μία τῶν ὡραίων τεχνῶν καὶ ὡς θαυμάζουεν τὸν ὑπακριτὴν, τὸν αἰοδόν, τὴν αἰοδὸν ἢ τὴν ὄρχηστίδα, θαυμάζομεν ἐπίσης καὶ τὸν ἀγορητὴν, ὡς γεννῶντα ἡμῖν συγκινήσεις, ἠδονὴν, εὐθυμίαν, ἐνθουσιασμόν, ἀγανάκτησιν, δάκρυα. Ἄλλὰ θέλετε τὸν κωμωδὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ; Θέλετε τὸν ἱεροκήρυκα μεταφέροντα τὴν θεατρικὴν σκηνὴν ἐπὶ τοῦ ἄμβωνος ; Καὶ ἂν τὴν μεταφέρῃ ἀκόμη, πρέπει ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδία σας καὶ ἡ συνειδήσις σας νὰ ἀπαχθῶσιν ὑπὸ τοῦ θεατρικοῦ κηρύγματος καὶ νὰ ἀφεθῶσιν εἰς ἐκστασιν, ἀπολαμβάνοντα ἠδονικῆς τινος οὐσίας, νὰ λησμονήσωσι δὲ τὴν θρησκείαν, τὴν ὑπερφυσικὴν ἀλήθειαν, τὴν συντριβὴν τῆς καρδίας, τὰ πάθη τοῦ Ἐσταυρωμένου ; Ὅπως πρέπει νὰ χωρίζεται τὸ ρητορικὸν ἀπὸ τοῦ θρησκευτικοῦ, οὕτω ἐν τῇ Βουλῇ ἢ ρητορικὴ νὰ μὲνη ρητορικὴ καὶ ἡ πολιτικὴ νὰ μὲνη πολιτικὴ. Διότι εἰς, ὃν κατηγορεῖ τὸ ἔθνος ὡς προδῶσαντα

σπουδαία του τόπου συμφέροντα, ἐγγύνηι ἐναντίον σας, ὡς δύναμιν ἀτιμοῦ ἐκσπενδονίζομένην ὅταν ἀνοίξη ὁ μηχανικός τὴν δικλείδα, τὴν λέξιν **συκοφαντοῦμαι**, πρέπει ἐκπλησόμενοι ὑπὸ τῆς βοῆς νὰ ἀπαλλάξητε ἀπὸ τῆς μομφῆς τὸν κατηγορούμενον ;

Ἐάν δὲν εἶναι συνδεδεμένοι διὰ συναλλαγῆς οἱ κύριοι βουλευταὶ τῆς πλειονοψηφίας, ἐνώπιον τῆς κενότητος τοῦ λόγου τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐνώπιον τῆς διαστροφῆς τῆς ἀληθείας, ἐνώπιον τῆς ἀυθαδείας τῶν ἀξιώσεών του, ἐνώπιον τῆς σοφιστικῆς τῶν ἐπιχειρημάτων του, τί ἄλλο λοιπὸν τοῦ; ἔκαμε νὰ ἐνθουσιασθῶσι, νὰ χειροκροτήσουν, νὰ ἀνευφημήσουν, εἰμὴ ἢ ἐκ τῆς τέχνης τοῦ λόγου κατὰ πληξίς; Ἐχειροκρότησαν τὸν ῥήτορα; καλῶς χειροκροτοῦμεν καὶ ἡμεῖς. Ἐχειροκρότησαν καὶ τὸν ῥήτορα καὶ τὸν πολιτικόν; Ἐξηπάτησαν τότε ἢ ἑαυτοὺς ἢ τοὺς ἐκλογεῖς των.

* *

Προκειμένου περὶ **διπλασιάσεως** ἀκριβῶς τῶν φόρων τοῦ λαοῦ, οὔτε εἰς σοβαρὸν πολιτευόμενον, ὡς τὸν κ. Τρικούπην, ἐπετρέπετο νὰ καταφύγῃ εἰς ἀισθηματικὰ διακρίσεις, καὶ νὰ ὀμιλήσῃ περὶ ζήτηματος ψυχολογικοῦ, περὶ Ἑλλάδος χρεωκοπημένης, ἀλλὰ ζώσης, παρῶδ' ἴσως τὸ τοῦ Γκιαούρ ἐκεῖνο : «Ναί, νεκρά, ἀλλὰ ὠραία, καὶ ψυχρά, ἀλλὰ ἀκαίμα», οὔτε εἰς ἀντιπροσώπου, τοῦ ἔθνους πονοῦντας τὰ συμφέροντα τῶν ἐκλογέων των νὰ χειροκροτῶσι τὰς διακρίσεις καὶ ὡς ὁ Ὀλιβιὲ ἐπὶ Ναπολέοντος μετ' Ἐλαφῆς, ὡς ἔλεγε, καρδίας ἀπεφάσιζε τὸν κατὰ Πρωσσίας πόλεμον, ἐν ἀνευφημίαις καὶ αὐτοὶ καὶ τρόπον τινὰ κορυβατιῶντες νὰ **διπλασιάσωσι** τοὺς φόρους τοῦ λαοῦ, ἐνῶ εἶναι βέβαιον ὅτι οὐδ' ὅπως συνετέλεσαν ν' αὐξήσουν κατὰ τι τὰς παραγωγικὰς αὐτοῦ δυνάμεις.

Ἐπετρέπετο βέβαια εἰς μίαν μετριότητα τοῦ κόμματος, οἷος ἦν ὁ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰσκηγητῆς, νὰ ἐκλάβῃ τοῦ; βουλευτὰς ὡς **μπεμπέδες**, ἀγωνιζόμενος νὰ δείξῃ τὴν ταυτότητα μεταξὺ τῶν δύο προϋπολογισμῶν τοῦ 1880 καὶ 1883. Ἄλλ' ἐπετρέπετο καὶ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος ν' ἀποπειραθῇ τὴν αὐτὴν ἀποπλάνησιν; Δὲν ἤλθε τὴν ἐπαύριον ὁ κ. Δεληγιάννης καὶ ἀνήρесе πανηγυρικώτατα τοὺς ἀριθμοὺς, ἀφαιρέσας ὅλα τὰ ἀναπόφευκτα καὶ παρουσιάσας ὅτι μεταξὺ τῶν δύο προϋπολογισμῶν ὑπάρχει διὰ τὸν τελευταῖον κεφάλαιον σπατάλης ἑπτὰ σωστῶν ἑκατομμυρίων;

Τί τὸ ἐπέειγον διὰ νὰ προτεθῇ ἡ πολυτέλεια αὐτῆ; Ὁ τόπος εἶχε ν' ἀντιμετωπίσῃ τρεῖς μεγάλους ἐχθροὺς τῆς οἰκονομικῆς ἡσυχίας του· τὸ ἔλλειμμα, τὴν καταναγκαστικὴν κυκλοφορίαν καὶ τὴν μεταβολὴν τοῦ νομίσματος. Τὸ ἔλλειμμα θὰ ἐπέβαλλεν ἐξ ἀνάγκης νέους φόρους· ἡ καταναγκαστικὴ θὰ ἐξηκολούθει φορολογούσα τὰ εἰσοδήματα τῆς κοινωνίας κατὰ 15 0(0 καὶ ἡ μεταβολὴ τοῦ νομίσματος κατὰ 12 0)0. Ἀπέναντι τοιοῦτου οἰκονομικοῦ χιονοστροβίλου, ὅστις ἐπρόκειτο μὲ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ τρέχοντος ἔτους νὰ ἐνσκήψῃ κατὰ τῶν καλυβῶν καὶ τῶν οἰκίσκων τοῦ τόπου, δὲν συνεπεβάλλετο διὰ κυβερνητικὴν σφύρα, τιμίαν καὶ οἰκονομικὴν, ἡ ἐντασις ὅλων τῶν δυνάμεων, ὅπως περιποπῇ πᾶσα περιττὴ δαπάνη, ὥστε νὰ ἐπέβη οὕτω πως μία τις ἀνακούρισις ἐκ τῆς πλημμύρας τῶν φόρων καὶ τῶν ζημιῶν;

Ἐντὶ τούτου τί ἔκαμεν ὁ κ. Τρικούπης; Ἰδού τί συνηρολόγησεν ἐν τῇ σιδηρᾷ κεφαλῇ του :

Φόρον ἐκ τῆς καταναγκαστικῆς κυκλοφορίας : **15 0)0**
Φόρον ἐκ τῆς μεταβολῆς τοῦ νομίσματος : **12 0)0**
Νέους φόρους : **33 0)0**
Τὸ ὅλον προσθήκη ἐπὶ τῶν νῶτων τοῦ Ρωμηοῦ **60 0)0**

Ποῖαν δὲ δικαιολογίαν ἔφερεν αὐτοῦ τοῦ νέου 60 τοῖς ἑκατόν; Ὅτι καὶ ἡ Γαλλία μετὰ τὸν πόλεμον ἐφορολογήθη διὰ προσθήκης νέων φόρων 35 0)0. Ἐφερε πρὸς παρηγορίαν μὲν ἡμῶν, ἀπολογίαν δὲ ἑαυτοῦ, τὸ ἔθνος τὸ κατακτηθὲν, τὸ ἔθνος τὸ ἡττηθὲν, τὸ ἔθνος τὸ προδοθὲν ὑπὸ τοῦ ἰδίου του αυτοκράτορος καὶ τῶν ἰδίων ὑπουργῶν καὶ στρατηγῶν. Ἄλλ' ἡμᾶς, τοῦ; παλαιστὰς τοῦ Καραλῆ Ταμπούρ καὶ τοῦ; σουλατσαδόρου τῶν ὑδάτων τῆς Ἀλεξανδρείας, τίς μᾶς κατέκτησε, τίς μᾶς ἐνίκησε, τίς μᾶς ἐπρόδωσε; Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπολεμήσαμεν οὔτε πρὸς Τούρκους, οὔτε πρὸς Σλαῦους, δὲν μένει ἄλλη ἐρμηνεῖα τῶν λόγων τοῦ πρωθυπουργοῦ, εἰμὴ ἡ θεωρία τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** περὶ Ἐθνους καὶ Κράτους, ὅτι αὐτὸ εἶναι αἰώνιος ἐκεῖνους ἐχθρὸς, καὶ ὅτι ἐν τινι φαίνεται τῶν τελευταίων πολέμων, ἐπὶ Μεχμέτ τοῦ Τρικούπη, ἡττήθη κατὰ κράτος, ἐφ' ᾧ καὶ δέον νὰ κύψῃ τὸν αὐγένα ὁ συλλήθδην οὗτος ἄροτῆρ βοῦ; ὑπ' αὐτὸ τὸ ἄγγιον 60 τοῖς ἑκατόν.

* *

Ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὡς κάλλιστα τὴν ἐχαρακτήρισε καὶ ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς συντάκτης, δὲν εἶχεν οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέλος, οὔτε ἀκρῆ, ὅπως συνήθως λέγομεν, οὔτε μέση. Μία καὶ αὐτὴ ἀπόδειξις ὅτι ἐνῶ ὡς ἀντιπολιτευόμενος εἶχε ἐνότητα σκέψτων, ὡς κυβερνησις τούναντιον παραφέρεται ὑπὸ τῆς ἀρχικῆς ἰδέας, τῆς ἰδέας τῆς ἐμμονῆς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, τῆς προσεταιρίσεως τῶν ἀντιπροσώπων, ἃς εἴπωμεν τὴν λέξιν τοῦ συρμού, τῆς συναλλαγῆς, ὥστε ἀπόλλυσι τὴν διαύγειαν ἐκεῖνην, ἥτις περιήπτε πάντοτε ἐπιστημονικὴν τινα ἐνότητα εἰς τὰς ἀγορεύσεις καὶ τὰ προγράμματα καὶ τὴν πολιτικὴν του, καὶ γινόμενος τὰ πάντα τοῖς πᾶσι, καὶ μεταβάλλων τὸ μέσον. —τὴν ἐξουσίαν— εἰς σκοπὸν—δὲν εἶχε τί νὰ διατυπώσῃ εἰς τὸν τόπον, ἀλλὰ καταφεύγει εἰς ἐκείνους τοὺς κοινούς τόπους τῶν χυδαίων καὶ πανουργοτέρων ῥητόραν περὶ μεγαλείου πατρίδος καὶ τῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Καὶ ποῖον ἔθνος δὲν εἶχε τὴν ἰδέαν τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος; Ἄλλὰ δι' αὐτὸ πνίγεται ἡ ἄλλη ἰδέα, ἡ τῆς ἐσωτερικῆς εὐημερίας καὶ προόδου, ὁ σκοπὸς οὗτος τῆς ὑπάρξεως τοῦ Κράτους; Ἡ Γαλλία εἶχε αἰματηρὰν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἀπωλείας τῶν δύο ἐπαρχιών· ἀλλὰ τὰ ἐννεα δέκατα τῆς πολιτικῆς τοῦ Γαμβέττα δὲν ἀπετελοῦντο περὶ τὴν στερεώσιν τῆς Δημοκρατίας καὶ τὴν κοινωνικὴν, πνευματικὴν καὶ πολιτικὴν ἀνάπλασιν αὐτῆς; Διατί ἐπεσε τὸ μέγα ὑπουργεῖόν του, εἰμὴ διότι δὲν ἐγένοντο δεκτὰ τὰ μεταρρυθμιστικὰ σχέδιά του; Ποῖαν μεταρρυθμίσειν εἰσάγετε, κύριε Τρικούπη; Ἡ ἀγνοεῖτε ὅτι ἔθνος διάγειν εἰρήνην περὶ μεταρρυθμίσεις δεφίλει καὶ μόνον νὰ τυρβάζῃ; Σᾶς εἶνε μικρὰ ἡ ἰδέα τῆς ἐμπεδώσεως ἐδῶ τοῦ Συντάγματος; Σᾶς εἶνε ταπεινὴ ἡ ἰδέα τῆς ἐμπεδώσεως ἐδῶ τῆς ἐλευθερίας; Σᾶς εἶνε ταπεινὴ ἡ ἰδέα τῆς μορφώσεως καὶ παρ' ἡμῖν διοικήσεως; Σᾶς φαίνεται εὐτελής ἡ ἰδέα τῆς πνευματικῆς τοῦ τόπου ἀναγεννήσεως; Σᾶς παρουσιάζεται μωρὰ ἡ ἰδέα τῆς δικαίας ἀπονομῆς τῶν φόρων; Ἡ Ἀγγλία γὰρ διεξήγαγε σοβαρὸν πόλεμον, καὶ σήμερον μὴ φωνῇ ἀξιοῖ ὅλη ἡ Σύνοδος τῆς Βουλῆς νὰ ἐνασχολεθῇ εἰς ἐσωτερικὰς μεταρρυθμίσεις. Τί μᾶς κοπανίζετε εἰς πᾶσαν ἀτιμίαν

ἀνκαλυπτομένην τῆς διοικήσεως, εἰς πᾶσαν σπατάλην ἐξελεγχομένην, εἰς πάντα νέον φόρον, εἰς πᾶσαν νέαν πίεσιν, εἰς πᾶσαν νέαν ἐπιστρατείαν, τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Ἀνατολῇ; Διὰ τὴν θέσιν αὐτὴν ἐπεβάλομεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μᾶς χρέος 500 ἑκατομμυρίων, ἐδέχθημεν τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν, παρημελήσαμεν τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς γεφύρας μᾶς, κατεδικάσαμεν τὸν πληθυσμὸν εἰς τὴν ἀναιμίαν καὶ τὴν νέαν γενεὰν εἰς τὴν ἀποκτηνήσιν, ἐπεβλήθημεν εἰς δεινὴν στρατολογίαν, ὑπέστημεν τὴν χωροφυλακὴν, ἀπηνήθημεν τὸ Σύνταγμα καὶ αὐτὸν τὸν ἀνθρωπισμὸν τοῦ πολιτοῦ. Δὲν ἀρκούσι, πρὸς Θεοῦ! ταῦτα πάντα; Καὶ ἀφοῦ ἐφθάσαμεν εἰς ἕνα σταθμὸν μόλις πρὸ ἐνὸς ἔτους καὶ ἀφοῦ πρὸ ὀλίγων ἔτι μηνῶν χάρις εἰς τὴν παραφροσύνην σας, κύριε πρωθυπουργέ, διετρέξαμεν τὸν ἔσχατον κίνδυνον νὰ συγκρουσθῶμεν μὲ τὴν Τουρκίαν διὰ τὸ ζήτημα τῶν τσαρουγίων τοῦ Μίχου σας—διότι αὐτὴν τὴν σημασίαν πιστεύομεν νὰ εἶχε τὸ περίφημον μεθοριακόν—δὲν μᾶς ἀφίετε νὰ ἀναπνεύσωμεν, ἀφοῦ, ὡς λέγετε ἐν τῇ ἀγορεύσει σας, διατελεῖτε ἐν πλήρει εἰρήνῃ μετὰ τὴν Τουρκίαν καὶ φέρετε, ὡς σᾶς εἶπεν ὁ κ. Δεληγιάννης, τῆς εἰρήνης; αὐτῆς τὰ ἀδαμαντοκόλλητα σήματα ἐπὶ τοῦ στήθους σας, εὐρύτερον πρωθυπουργέ; Μᾶς ἐπιβάλλετε μὲ 16 ἑκατομμύρια νέους φόρους, μὲ αὐξήσιν 60 τοῖς ἑκατόν εἰς τὰ βάρη μᾶς καὶ μᾶς ἀπειλεῖτε ἀκόμη καὶ μὲ τὰς νέας ἀνάγκας τοῦ μέλλοντος **σταθεροῦ προϋπολογισμοῦ**;

Καὶ τί μᾶς προσφέρει ἀντὶ τούτων πάντων; Αὐθάδῃ διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ ἐξαχρείωσις τῆς διοικήσεως θὰ ἐξακολουθῇ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ἀποκρούσας ἐκεῖνο ὄπερ εἶπεν ὁ Σωτηρόπουλος ὅτι δὲν εὗρεν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἦτοι τὴν πρόνοιαν περὶ βελτιώσεως τῶν εἰσπράξεων. Εἰς τὰ τοιαῦτα εἶναι εὐκολώτατος ἀρκεῖ ὅτι εἶχε ὑπὲρ ἑαυτοῦ πλειοψηφίαν καλὰ χορτασμένην, καταβιάσασαν ἐπομένως πρὸ πολλοῦ τὸν ἐγκέφαλον εἰς τὴν κοιλίαν. Μήπως, λέγει, οἱ

* *

οἰκονομικοὶ νόμοι τοῦ κ. Σωτηροπούλου δὲν ἔχουν τακτικὰ καθυστερήματα; Ἄρα καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ ἰδίᾳ τακτικῇ θὰ ὑπερισχύῃ. Αἱ εἰσπράξεις πάντοτε θὰ καθυστερῶνται, χάρις εἰς τὴν κακοδιοικήσιν, καὶ νέοι φόροι θὰ ἐπιβάλλωνται, ἀναπληρῶντες τὰ ἐκ τῶν εἰσπράξεων ἔλλειμματα. Οἱ δυνάμενοι νὰ μὴ πληρῶνσι τοὺς φόρους των, οἱ ἔχοντες χαμοθεῶν, δὲν θὰ πληρῶνουν· ἀλλὰ διὰ τοῦτο, μὴ ἀπελπίζεσθε θὰ ἐπιβάλλωνται φόροι ἐπ' ἐκείνων οἵτινες δὲν δύνανται νὰ μὴ πληρῶνσιν, οἵτινες δὲν ἔχουσι χαμοθεῶν. Ἄλλως τε δὲ οἱ ἑμμεσοὶ φόροι, οἱ φόροι οἱ ἐπὶ τῆς καταναλώσεως, αὐτοὶ εἶναι καταναγκαστικοί· δὲν ἀρῖνουν ἔλλειμματα, καὶ τοιοῦτους τίθεισιν ἡ κυβερνησις.

Ἐνοήσατε τώρα τὸν κ. Τρικούπην; Ὁ ἄνθρωπος θέλει προϋπολογισμὸν βρῶν, προϋπολογισμὸν παχύν. Εἶνε οἰκογενειάρχης· ἔχει νὰ διατρέψῃ πολυμελῆ οἰκογένειαν· τὴν πλειονοψηφίαν του δηλαδὴ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τοῦ κόμματός του ἐν τῷ τόπῳ. Σκοπὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶνε αὐτός· τίποτε ἄλλο. Διὰ τοῦτο, πλὴν τῶν **λερμαλιέρ** ἐκείνων περὶ θέσεως τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἡ ὁποία θέσις ἐν ὧρα πάλιν κινδύνου ὑπὸ τρικουπιανῆς διοικήσιν θὰ εὕρεθῃ—νὰ εἴσθε βέβαιοι περὶ τούτου—μὲ δυνάμει πεζοῦς καὶ μὲ ἐνάμιση πυροβολητῆν, οὐδεμίαν μεταρρυθμίσειν εἰσάγει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, δυναμένην νὰ ἰσοφαρίσῃ πρὸς ταύτην αὐτοῦ πολυτέλειαν. Τὰ πάντα ἀρῖνει ὅπως ἦσαν, ὅπως δηλαδὴ δὲν ἦσαν· καὶ μὲ τὰ 80 ἑκατομμύρια θὰ εὐρεθῶμεν χωρὶς στρατὸν, χωρὶς ναυτικόν, χωρὶς δικαιοσύνην, χωρὶς διοικήσιν, καὶ ταῦτα μὲν ἀρνητικῶς, θετικῶς δὲ μὲ χωροφυλακὴν ραβδίζουσαν, μὲ ὄργανα διοικήσεως ληστεύοντα, μὲ ὄργανα τοῦ στρατοῦ τρώγοντα τὴν φροβὴν τῶν ἵππων καὶ καταντώντα ἡμίονον 800 φρ. νὰ πωλῆται εἰς τὸν κ. Ἀγαθοκλῆν ἀντὶ 80, διὰ νὰ τὸν μεταπωλήσῃ

3 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 3

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 424)

— Καλὰ θὰ ἦταν νὰ εἶχαμε λίγο φεγγάρι, μὰ τώρα τὰ μάτια μᾶς συνειθῆσαν στὸ σκοτάδι.
— Ναὶ ἀρχίζω νὰ βλέπω ὀλίγον καλλίτερα ἢ πρὸ ὀλίγου, σᾶς εὐχαριστῶ δὲ μυριάκις, κύριε, διὰ τὸν κόπον τὸν ὅποιον ἐλάβετε πρὸς χάριν μου, ὅστις σᾶς εἶμαι ἀγνωστος καὶ σκέπτομαι πῶς θὰ εἰμπορέσω νὰ σᾶς ἐκδηλώσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου.
— Ἐλα δὲ, ἀφῆστέ τα αὐτὰ.
— Σᾶς ἔκαμα νὰ ἐνοχληθῆτε πολὺ, εἰς τοιαύτην ὥραν μάλιστα.
— Ἐτσι κ' ἔτσι ἄρχισα μίαν δουλιὰ, πρέπει νὰ τὴν ἀποτελειώσω.
— Ὡ! δὲν θὰ λησμονήσω ποτὲ τὴν μεγάλην σας περιποίησιν.
— Εὐαρτεστεῖσθε τώρα νὰ μοὶ εἰπῆτε διατί ὁ φύλαξ τοῦ πύργου ἐξέλεξε τὴν ὥραν αὐτὴν τῆς νυκτός πρὸς ἐπίσκεψιν;

— Εἶνε ἀπλούστατον, κύριε· διότι ἀναγῶρεϊ αὐριον πολὺ πρωῖ. Μεταβαίνει εἰς Ἑλβετίαν διὰ νὰ ἴδῃ ἕνα τῶν ἀδελφῶν του, ὅστις, ὡς φαίνεται, εἶνε ἄρρωστος βαρεῖά. Θὰ μείνῃ κοντὰ δεκαπέντε ἡμέρας, καὶ θ' ἀνχωροῦσε προτίτερα ἂν εἶχε τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὸ ταξιδεῖόν του χρήματα. Εἶνε περιττόν νὰ σᾶς πῶ ὅτι τὸ μικρὸν ποσὸν τὸ ὅποιον ἐὰν τοῦ δώσετε συνετέλεσε πολὺ εἰς τὴν καλὴν ὑποδοχὴν, τὴν ὁποίαν μοῦ ἔκαμε· γιὰ αὐτὸ εἶνε προθυμότητος ν' ἀποκριθῇ εἰς τὰς ἐρωτήσεις σας.
Μετὰ μικρὸν οἱ δύο ἄνδρες διέβαινον ἐμπροσθεν τοῦ μύλου, καὶ ἀφοῦ ἐπροχώρησαν ἐπὶ εἰκοσι περίπου βήματα ἐστησαν. Ὁ Βλακίρῳ περιέβλεψε περὶ ἑαυτὸν, ὡς εἰ ἤθελε νὰ διαπεράσῃ τὸ βλέμμα του τὴν σκοτίαν· εἶτα δὲ σκεφθεὶς ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν τῆς νυκτός οὐδεμίαν εἶχε νὰ φοβῆθῃ κατασκοπίαν ἐμειδίασε παραδόξως.
— Κύριε Κάρολε Σεβρὺ, εἶπεν, ἀπ' ἐδῶ ἀπ' αὐτὸ τὸ γεφυράκι θὰ περάσετε τὸν ποταμόν.
— Τί; δὲν θὰ ἐλθῆτε σεῖς μαζί μ' ἐμοί, ἡρώτησε Ζωηρῶς ὁ νέος.
— Ὁχι.
— Διατί;
— Γιὰτί θ' ἀγριεψῇ ὁ φύλαξ.
— Καὶ ὅμως...
— Μοῦ εἶπε παστρικά πῶς δὲν πρέπει νὰ σᾶς συνοδεύσω.

αὐτὸς εἰς τοὺς Ἀγγλους ἀντὶ χιλίων, μὲ δικαστήρια καταστρέφοντα συμφέροντα καὶ περιουσίας, μὲ φυλακὰς λαμπητόμους, μὲ ἐνῆρκους ἀγοραζομένους, μὲ σχολεῖα φυλακὰς, μὲ Πανεπιστήμιον τραμπούκων, μὲ ἀγροτικὸν ζήτημα, μὲ γεωργικὴν ἐξητλημένην, μὲ βιομηχανίαν εἰς τὸ μηδέν.

Ἵστερα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, τὸ ζήτημα τοῦ προϋπολογισμοῦ, κύριε Τρικοῦπη, δὲν εἶνε ψυχολογικόν, ὡς τὸ ὠνομάσατε· εἶνε καθαρῶς **στομαχολογικόν**· πρόκειται νὰ ἴδωμεν ἂν θὰ τρώτε σεῖς μόνον ἢ ἂν θὰ τρώγῃ καὶ ὁ λαός.

Καλιθέαν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπιστημονικὸς Σύλλογος Σωκράτης ἀναγγέλλει χιρὸν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Δημαρχείου ὑπὲρ τοῦ ἐνταῦθα Δημ. Νοσοκομείου ἢ *Ελπίς*. Θεάρεστος ὁ σκοπὸς· καὶ τὸ μέσον πιστεύομεν ἐπίσης θεάρεστον, διότι καὶ τὰ Χερουβεὶμ καὶ τὰ Σεραφεὶμ, ἂν δὲν μᾶς ἀπατᾷ ὁ Δαμαλάς, χορεύουσιν ἐνίοτε *καθρίμιες* ἢ *λαρισιέ*. Δὲν πιστεύομεν νὰ εἰσπραχθῇ μέγα ποσὸν διὰ τοῦτο ὅτι εἰσπραχθῇ προτεινομεν νὰ μὴ ῥιφθῇ εἰς τὸ κοινὸν Ταμεῖον τοῦ Νοσοκομείου, ἀλλὰ νὰ χρησιμεύσῃ τῶρα τὰς ἀποκρῶ πρὸς μεταβολὴν τινὰ πολυτελεστέραν τῆς συνήθους τῶν ἀσθενῶν τροφῆς, καὶ μάλιστα τῶν ἐν ἀνακρῶσι. Μερικὰς φιάλας φερ' εἶπειν, οἶνου Οἰκονόμου, κἀνένα γλύκισμα, κἀνένα τσαΐ. Ταῦτα κυρίως, κύριοι Σωκρατικοί, καὶ ξεποδαριασθῆτε χορεύοντες.

Ἡ ἀπαίτησις τῶν καλποποιῶν νὰ πληρωθοῦν ἐκ συστά-

σεως 6,90 τὴν κάλπην, στοιχίζουσαν ἐν Εὐρώπῃ φρ. δύο, ἀποκαλύπτει κοινωνικὴν κατάστασιν ἐκ τῶν ἀνωμαλιωτέρων. Ὅταν ἀπέναντι τοῦ δημοσίου ζητοῦν νὰ ἐπιβάλλωσι τοιαύτας τιμὰς, ὁ ἰδιώτης αὐτοδικαίως εἶναι θυμᾶ. Καὶ ἐπειτα δὲν θέλετε νὰ ῥίψητε ὅλους τοὺς τελωνιακοὺς δασμοὺς, ἀκούετε, ὅλους, διὰ νὰ κατορθωθῇ ἡ ἑλληνικὴ χειραφετήσις. Τώρα οἱ μὲν εἴμεθα δούλοι τῶν δέ.

Οἱ μαθηταὶ τῆς Δ' τάξεως τοῦ Α' Γυμνασίου προετοιμάζουσι διὰ τὴν προσεχῆ τετάρτην θεατρικὴν παράστασιν ἐν τῷ χειμερινῷ Θεάτρῳ, αἱ εἰσπράξεις τῆς ὁποίας θὰ χρησιμεύουσιν ὡς ἔρανος εἰς τὸν πρὸς ἀνίδρυσιν ἀνδριάντος τοῦ Γλαδστωνος ἀνοιχθέντα ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου κατάλογον. Θὰ παρασταθῇ δὲ Πάνθεια ἢ Σουσίς τοῦ καλοῦ καθηγητοῦ τῶν κ. Ἀντωνιάδου. Τοιαῦτα ἐνασχολήσεις τῶν Γυμνασιαστῶν μας εἶναι ἀξίαι πολλῆς ἐνθαρρύνσεως. Ἄς προσέξουν εἰς τὴν ἀπαγγελίαν. Νὰ ἦναι φυσικὴ. Οὕτω θ' ἀποφύγῃ τὴν μονοτονίαν. Καλλιτέρα οἱ νέοι τῶν γυμνασίων νὰ γνωρίζουν ἀπαγγελίαν, παρὰ κλειδοκῦμβαλον. Τὰ εἰσιτήρια τῆς παραστάσεως θὰ τὰ δανεῖμῃ ἐπιτροπῇ μαθητῶν.

Εἰς τὸ Σρετιωτικὸν πεζοδρόμιον εἶχε συστήσει σχολὴν ἵππασίας πρὸ ἔτους καὶ ἐπέκεινα ὁ κ. Γεώργιος Πολυχρονόπουλος, πρῶτος αὐτὸς εἰσαγαγὼν εἰς τὴν νεολαίαν μας τὸν κλάδον τοῦτον τῆς ἐλευθερίου ἀνατροφῆς. Μανθάνομεν ὅτι τὸ ὑποουγεῖον ἐσχάτως τοῦ ἔκλεισε τὸ ἵπποδρόμιον· δὲν πιστεύομεν νὰ ἔγινε τὸ πρᾶγμα διαταγῇ τοῦ ὑπουργοῦ, ἐφ' ᾧ καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἀνακληθῇ ἡ ἀπαγόρευσις.

Ἐληξε καὶ ἡ ἐκλογὴ τῆς ἱστορικῆς Τραπεζῆς ἐν μέθῃ καταγίδος ἐνθουσιασμοῦ. Ἀποτυχία τοῦ ἀρχηγοῦ κ. Νε-

— Ἀλλὰ δὲν γνωρίζω τὸν δρόμον ὅστις φέρει εἰς τὸν πύργον.

— Ὁ γέρον θὰ σὰς ὀδηγήσῃ, διότι θὰ ἔλθῃ νὰ σὰς περιμένῃ ἐδῶ πλησίον εἰς μίαν ἀπὸ τὰς θύρας τοῦ κήπου μὲ φανάρια.

— Ἄ!

— Ἄς περιμεῖνωμεν ὀλίγον.

Σχεδὸν δὲ ἀμέσως ἐφάνη φῶς ἐν ἀποστάσει τεσσαράκοντα ἢ πενήκοντα μέτρων.

— Τέλος πάντων, νὰ τὸς ἔρχεται, εἶπεν ὁ Βλαιρώ· εἶνε ὦρα νὰ σὰς ἀφήσω.

Ὁ Κάρλος Σεβρὺ ἐδίστασε πρὸς στιγμήν.

— Ἐάν θέλετε νὰ σὰς περιμεῖνω, προσέθηκεν ὁ Βλαιρώ, θὰ ἔμω εἰς τὸν μύλον καὶ θὰ μὲ εὐρήτε ἐκεῖ.

— Ὅχι, ὄχι, εὐχαριστῶ κύριε, ἀρκεῖ ἡ τόση σας περιποίηση· καλὴν ἐντάμωσιν.

— Καλὴν ἐντάμωσιν! ἀπεκρίνατο ὁ Βλαιρώ.

Ὁ Κάρλος Σεβρὺ ἀποφασιστικῶς καὶ διατάζων διηυθύνθη πρὸς τὴν στενὴν γέφυραν. Ἡ γέφυρα αὕτη, ἐν μόνον ἔχουσα θωρακείον, ἦτο κατασκευασμένη ἀπὸ σανίδας κερωμένους ἐπὶ δύο ἐλατίνων δοκῶν, στηριζομένων κατὰ τὰ ἄκρα τῆς γεφύρας ἐπὶ λιθίνων παραστάτων.

— ὦ! ὑπέλαθεν αἰφνης ὁ Σεβρὺ ἀφικόμενος σχεδὸν εἰς τὸ μέσον τῆς γεφύρας καὶ ὀπισθοχωρήσας ὀλίγον.

Ἐἶχεν ἰδεῖ μετὰ τὸ ὄγκυον κειμένον ἐπὶ τῆς γεφύρας καὶ

φράσσοντα αὐτῷ τὴν διάβασιν· πρὶν ὅμως προφθάσῃ νὰ ἀναγνωρίσῃ ἂν τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐκινεῖτο καὶ ἤγειρετο ἤτο ἄνθρωπος ἢ ζῶον, ἔλαθε κατὰ πρόσωπον καὶ ἐντὸς τῶν ὀφθαλμῶν δρᾶκα λεπτῆς ἀμμου, ἀποτυφλωθεὶς δὲ ἔβαλε κραυγὴν ὀδύνης καὶ τρόμου καὶ ἀφῆκε τὸ θωρακείον τῆς γεφύρας θεὸς τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν. Τότε δὲ στιβαραὶ χεῖρες ἤρπασαν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἰσοδύο, ὁ δὲ δυστυχῆς μὴ δυνήθεις κἂν νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν ἐκλονήθη, ἀπώλεσε τὴν ἰσορροπίαν καὶ ἔπεσεν εἰς τὸν Φρού, βραγχνὴν καὶ φρικαλέαν βαλὼν κραυγὴν, ἣτις ἀπεπνίγη ἐν τῷ θορόδῳ τοῦ καταρρέοντος ὕδατος. Ἀνῆλθεν ὅμως εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ ἔρριψεν ἀπελπιστικῶς περὶ αὐτὸν τὰς χεῖρας, ὡς εἰ ἤλπίζε νὰ δράξῃται οἰουδῆτινος ἀντικειμένου πρὸς σωτηρίαν του· ἀλλ' οὐδὲν ἀπῆντησε πλὴν τῆς ἀκατασχέτου δίνης. Καὶ ἐγνωρίζε μὲν νὰ κολυμβᾷ, ἀτυχῶς ὅμως ἐνοχλούμενος εἰς τὰς κινήσεις του ὑπὸ τοῦ χειμερινοῦ φορέματός του, τὸ ὅποιον ἐβάρυνεν ἐτι μᾶλλον, κατέβαλεν ἐσχάτως προσπάθειάς ἵνα ἀναπλεύσῃ τὸ ταχὺ ρεῦμα, τὸ ὅποιον ὅτι παρέσυρε πρὸς τοὺς τροχοὺς τοῦ μύλου. Ἐνόησε τότε τὴν ἡττὴν ἀπωλεσμένην, ὅτι παρέρρηκε εἰς ἐνέδραν καὶ ὅτι ἐδολορονεῖτο ἀνάνδρως.

— Ἡ καυμένη ἡ γυναῖκά μου, ἡ καυμένη ἡ γυναῖκά μου! διανοεῖτο.

ὦ! ὅπως φρικαλέα ἦτο ἡ στιγμή ἐκεῖνη. Καὶ ἀνίστατο μὲν εἰσέτι, ἀλλ' ἐξάντληθεὶς τὰς δυνάμεις καὶ μὴ δυνά-

γρεπόντη, τοῦ συγγάμερου του κ. Μητσοπούλου καὶ τοῦ κ. Εὐαγγέλου Βαλαδζῆ. Ἡ τύχη τῶν μετόχων ἐφάνη εὐμενεστέρη τῶν σχεδίων τῆς κυρίας τριάδος. Ἡ διαχείρησις ἔμεινεν εἰς τὰς αὐτὰς χεῖρας, εἰς ἃς καὶ πρὶν. Ἡ πρὸς τὸν κ. Δούμαν ἐμπιστοσύνη ἐξεδηλώθη ὁμόθυμος καὶ αὐθόρμητος. Οὕτως ἀντιπαρήλθε τὴν κρίσιν τὸ πιστωτικὸν τοῦτο κατὰστημα, κρίσιν ἣν ἐδημιούργησαν προσωπικαὶ ἀντιζηλῖαι καὶ συμφέροντα.

Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ ἀγαπητὸς δημοσιογράφος κ. Ἰωάννης Καμπούρογλος διατελεῖ ἐντὸς κινδύνου.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὸν προϋπολογισμὸν θὰ τὸν ἔχωμεν. . . καλὸν Πάσχα!

ΒΟΥΛΗ

Τετάρτη - 16 Φεβρουαρίου.

Ἐ λόγος τοῦ κ. Μεσσηνέζη.

Ἐ μόνος ἐκ τῶν ῥητόρων μας περὶ τοῦ ὁποίου, ὀμιλοῦντος, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι δὲν λαμβάνομεν ἀφορμὴν νὰ ἐνθυμηθῶμεν τὸ ὄρολογίον μας, ἕνεκα τῆς συντόμου ἐναργείας, ἣτις διακρίνει τοὺς λόγους του.

Ἐ κ. Μεσσηνέζη δὲν εἶνε ἀναλυτικὸς· καὶ ὅ,τι ἄλλος ἤθελεν εἶπει βευστοποιῶν καὶ παντοιοτρόπως ἀναλύων ἐν ταῖς λεπτομερείαις, παρ' αὐτῷ ἐκφράζεται συμπεπικνωμένον ἐν

καλλιπεῖ ἀποκρυσταλλώσει. Καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως λαμβάνουσι τὴν πανηγυρικωτέραν αὐτῶν περιληψιν, συντελούσης καὶ τῆς ὅλως ἰδιαζούσης ἀπαγγελίας, τῆς ἐμπαθοῦς, καὶ πνευστιώσεως, καὶ τοῦ ὅλου εὐθυτενοῦς καὶ ἐπισήμου παραστήματος.

Διεξήλθεν οὕτω συλλήβδην πάσας τὰς αἰτιάσεις κατὰ τῆς πολιτικῆς τῶν κκ. ὑπουργῶν, οὔτινες, ὡς λέγει, ἐπαγγέλλονται εὐκολοὶ ὄντες περὶ τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ δὲν πραγματοποιοῦσι· πολιτικῆς μέχρις ἀσεβείας φατριαστικῆς καὶ ἀβούλου, ἀσεβοῦς καὶ ἀναξίας τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς, ὅταν φέρῃ πρὸ ταύτης προϋπολογισμὸν ὄντα κατ' ἐπίφασιν καὶ εἰρηνικὸν καὶ πολεμικὸν· ἀλλὰ τὸ κατ' ἐπιφάνειαν εἰρηνικὸν δὲν εἶνε κατ' οὐσίαν πολεμικόν, καὶ τὸ κατ' ἐπιφάνειαν πολεμικόν, δὲν εἶνε κατ' οὐσίαν εἰρηνικόν· ὥστε κατ' οὐσίαν δὲν εἶνε οὐδὲ εἰρηνικὸς, οὐδὲ πολεμικὸς, ἀλλὰ προϋπολογισμὸς τοῦ κόμματος, πολιτικῆς συγκεχυμένης, βιαίας καὶ ὑπερφοιάλου.

Περὶ τοῦ ὁποίου ὁ ἐκ Βώλου βουλευτὴς κ. Γεωργιάδης, ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς τῶν περὶ *Θεσσαλίας* ἀξιολόγων μελετῶν, ἔχει ἀκριβῶς τὴν ἐναντίαν ἰδέαν, φρονῶν αὐτὸν ἀξίον πάσης συνδρομῆς καὶ ὑποστηρίξεως, ὅσα εὐτελεῖς τὰς οἰκονομίας τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὅμιλῶν δὲ καὶ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἣτις ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐτέθη ἐπὶ τοῦ τάπητος, μήπως, κραυγάζει, ὄφειλε νὰ πράξῃ ὁ Τρικοῦπης, ὅτι ὁ Δεληγιάννης κατὰ τὰ 1878, τρέχων καὶ ἱκετεύων τοὺς πρέσβεις νὰ ἐπέμψωσι· ὄχι ἐνέργησε θαρραλέως, συνεκέντρωσε διὰ πυρετώδους προσπάθειας στρατὸν εἰς τὰ σύνορα, καὶ ἠνάγκασε νὰ παύσουν αἱ ἐχθροπραξίαι. Ἡ Κυβέρνησις ἐπετέλεσε τόσα καὶ τόσα· ἀλλὰ διατὶ ἀνυπομονεῖτε; θέλετε ἀμέσως νὰ ἴδῃτε συντελουμένην τὴν πρόοδον; παρήλθεν ὁ καιρὸς τῶν θαυμάτων, καὶ τὰ πρᾶγματα διατρέχουσι τὸν φυσικὸν

μεινος πλέον νὰ ἀντιπαλαίσῃ κατὰ τῆς σφοδρότητος τοῦ ρεύματος κατήρχετο πρὸς τοὺς ὀλεθρίους τροχοὺς.

Αἰφνης ἤσθάνθη ὅτι ἔπεσεν ἐντὸς δίνης· ἔβαλε δὲ τελευταίαν κραυγὴν, ἐσχάτην ἀνάμνησιν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τοῦ ν' ἀκουσθῆ, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ τὸν περιεκάλυψεν ἐν τῇ δίνῃ του, περιέστρεψεν αὐτὸν ἐπὶ δευτερολέπτον καὶ εἴτα τὸν κατεπόντισε.

Τότε ὁ ἀνὴρ, ὅστις ἦτο κατακεκλιμένος ἐπὶ τῆς γεφύρας καὶ ὅστις παρκαλοῦθησε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν τρομερὰν σκηνὴν, ἠγέρθη καὶ ἔσπευσε νὰ διαβῇ τὸν ποταμὸν καὶ νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ἐνθα τὸν ἀνέμενον ὁ Βλαιρώ.

— Ἐτελείωσεν, εἶπεν ὑποκώφως.

— Ἐπνίγη;

— Ναί.

— Εἶσαι ὅμως βέβαιος περὶ τούτου;

Ἐ Πρεσβὴ ἀνέτεινε τοὺς ὤμους.

— Ὡς προεῖδον, εἶπε, ἔπεσεν εἰς τὸν στρόβιλον ὅστις τὸν κατεπόντισε, τώρα δὲ θὰ εἶναι ἀποκάτω ἀπὸ κἀνένα τροχόν τοῦ μύλου.

Ἐ Βλαιρὸν διετέλεσεν ἐπὶ στιγμήν σιωπηλός, εἶτα δὲ μετ' ἀπαισίου φωνῆς ἐψέθυρσε.

— Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος μᾶς ἠνώγει καὶ ἔσπευε ν' ἀποθάνῃ. Τώρα δὲν ὑπάρχει πλέον ὁ κίνδυνος ὁ ὁποῖός μᾶς ἠπειλεῖ. Ἄς ἀναχωρήσωμεν, διότι δὲν ἔχομεν πλέον τίποτε νὰ κἀμώμεν ἐδῶ.

Οἱ δύο ἄθλιοι ἐγένοντο ἄφαντοι ἐν τῇ σκοτίᾳ τῆς νυκτός, ἀπέναντι δὲ τοῦ ποταμοῦ τὸ φῶς ἐξηφανίσθη αἰφνης.

Ε'

Περὶ ὄρθρον τῆς ἐπιούσης χωρικός ἐκ Βλαινωῦρ μετέβαιεν εἰς τὸν μύλον παραπορευόμενος τὸν ποταμὸν, εἶχε δὲ τὰς χεῖρας ἐν τοῖς θυλακίαις τῆς ἀναξυρίδος αὐτοῦ, ἵνα προφυλάττῃ αὐτὰς ἀπὸ τοῦ ψύγους καὶ περιεπάτει ταχέως, συρίζοντας τοῦ ἀνέμου εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁ χωρικός ἐρριπτεν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τοῦ Φρού, οὗ τὰ ὕδατα ἐμειοῦντο ἐπισηπτικῶς. Αἰφνης δὲ, πεσσαράκοντα ἢ πενήκοντα βήματα ἄνω τοῦ μύλου, προσέβαλε τὴν ὄρασιν αὐτοῦ ἀντικειμένον τι, οὗ δὲν διέκρινε καλῶς τὸ σχῆμα.

— Πᾶ! νόστιμο αὐτὸ, ἐψιθύρσε, νομίζει κἀνεὶς ὅτι ἄνθρωπος εἶνε ἄπάνω σ' τὴν ἄμμον.

Καὶ ἵνα ἐννοήσῃ καλῶς τὴν σημασίαν τῆς ἀνακαλύψεώς του, ἐπροχώρησεν ἠρέμα ἐπὶ τῆς ἰλῆος, εἰς ἣν ἐβυθίζοντο οἱ πόδες του, ἀφικόμενος δὲ πλησίον τοῦ ἀντικειμένου, πρὸς τὴν διηυθύνετο καὶ ὅπερ κατ' ἀρχὰς ἐξέλαθεν ὡς μέγα τιμα, ἔβαλε πεπνυγμένην ἀναφώνησιν. Ἦτο πρᾶγματιπινον ὄν, ἄνθρωπος κατακείμενος πρηγῆς καὶ ἐβ' πόδας, τοὺς βραχίονας τὴν ἐτέραν τῶν χειρῶν.

αὐτῶν ῥούν. Ἐπί τῆς Θεσσαλίας ἡ Κυβέρνησις ἀπέκτησε τίτλους εὐγνωμοσύνης, κλπ.

Εἰς τοῦ κ. Γεωργιάδου τὴν βέουσαν ἀπὸ τοῦ Βήματος εὐφράδειαν ἀποβλέποντες ἀπεκάλεσαν αὐτὸν τὸν Λομβάρδον τῶν γέων ἐπαργίων· ἀλλ' ὅτι ὑπάρχει προσόμοιον καθ' ἡμᾶς δύναται νὰ συνίσταται μόνον εἰς τὰς κοινὰς πολιτικὰς δοξασίας, καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν παιδείαν, ἰατροῦ ὄντος καὶ τοῦ κ. Γεωργιάδου ὡς πρὸς τὴν εὐγλωττίαν, μὲ τὴν ἀλήθειαν, τολμῶ νὰ θέσω ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τὴν ὁμοιότητα μεταξὺ τῆς ἀκατασχέτου καὶ χαριτωμένης ἐξ ὑπουργίου καρτάδας τοῦ Ζακυνθίου ὑπουργοῦ, καὶ τῆς ἀκατασχέτου τρομπέτας τοῦ Θεσσαλοῦ ἀντιπροσώπου, ἧτις ἐν πολλοῖς προδίδεται ὀζύουσα λυχνία. . .

Κοντεύομεν νὰ συνειθίσωμεν καὶ τὸν κ. Δημητρακάκη· καὶ ἂν δὲν δυνάμεθα ἀκόμη νὰ ξεκαθαρίσωμεν καλὰ ἀπὸ τοῦ ἤθους τῆς φωνῆς του τὰ λόγια του, μολοῦντι ἐκ τῶν προτέρων γινώσκοντες ὅτι ἡ ἀναρχὸς ἐκεῖνη ἀπήχησις εἶνε ἡ μουσικὴ, οὕτως εἶπεν, παράστασις τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ Τρικοῦπην ὑπὸ τὴν ἀποτομωτέραν καὶ ἀθυροστομωτέραν αὐτῆς ἐκφασιν, ἀλλὰ τὸν ἀντικρίζομεν εὐαρέστως ἐπὶ τοῦ Βήματος : εἶναι ἀξίον περιεργείας τὸ σῶμα κεῖνο τὸ κυρτὸν ἐντὸς τοῦ ἀκόμψου ἐπενδύτου, ὡσεὶ καμπτόμενον ὑπὸ τὸ βάρος τῆς σπαρτιατικῆς τοῦ λέγοντος τραχύτητος, ἐκεῖνο; ὁ αἰώνιος ἐπὶ τοῦ Βήματος περιπατῶν μὲ τρόπον τῶσφ παραζέον, προσομοιότατος μᾶλλον πρὸς βηματισμὸν χορεύοντος τὸν συρτὸν, ἢ ἐνίοτε πρὸς βῆμα κυνηγοῦ μὲ τ' ὄπλον ἀνὰ χεῖρας παρακολουθοῦντος τὸ θήραμα του, ἐκεῖνος ὁ βραχίων ὁ σειόμενος ἐν πάσει δυνάμει κατὰ τὰς στιγμὰς τῶν θυελλῶν τὰς ὁποίας συνήθως διεγείρει, ὡσεὶ νὰ ὑποδεικνύῃ ὅτι καταλληλότερον δύναται νὰ ἐπαντᾷ πρὸς αὐτὰς μὲ τὸ χεῖρ του, ἢ μὲ τὴν γλῶσσάν του.

φόρον καὶ τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς κεφαλῆς; κεκαλυμμένον ὑπὸ τῆς ἄμμου.

— Ὡ! ὦ! εἶπε καὶ πάλιν, ἐνῶ σύσσωμος, ἀνεργήγησεν, ἠνωρθώθησεν δὲ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς του.

Ἐν τούτοις ἐκυψε καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἦν δ' αὕτη κατὰψυχρος καὶ ἀπεσκληρωμένη· ἀλλὰ τὸ θάρρος του δὲν ἐφθασε περαιτέρω καὶ ἐγερεθεὶς ὠχρὸς, μὲ βλοσυροὺς τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ τρέμων σπασμωδικῶς ἤρξατο νὰ φεύγῃ καταπεροδισμένος, λησμονήσας πλέον, ὅτι εἶχεν ἐργασίαν ἐν τῷ μύλῳ καὶ τρέγων, ὡς εἰ ἐδήχθη τὴν πτέρναν ὑπὸ φαλαγγίου. Ἐπειδὴ τῷ ἐπῆλθε κατὰ νοῦν ἡ ἰδέα, ὅτι ὤφειλε νὰ ἀνακοινώσῃ τὸ πρᾶγμα πρὸς τὸν δήμαρχον ἐξηκολούθησε τὸν ταχύν αὐτοῦ δρόμον διευθυνόμενος πρὸς τὴν κατοικίαν τοῦ δημοτικοῦ τούτου ὑπαλλήλου, πρὸς πάντας δὲ οὐ; ἀπάντα καθ' ὅδον ἐκράυγαζεν :

— Ἐνας πνιγμένος εἰς τὴν καταβάθραν τοῦ μύλου!

Ἐντὸς ὀλίγου οἱ πένθημοι οὗτοι λόγοι διεδόθησαν καθ' ὅλον τὸ χωρίον ἀστραπιαίως, οἱ δὲ κάτοικοι ἐγκατελίμπανον τὰς ἐργασίας αὐτῶν, ἐξήρχοντο τῶν οἰκίων των καὶ ἔβηγον ἐντρομοί, κραυγάζοντες καὶ χειρονομούντες, πρὸς τὸ ἄστυ· ἐνθα εὐρέθη ὁ νεκρὸς ἦσαν δ' ἐκεῖ συνηγμένοι ἐπέκει-

— Ἐξήκοντα, ὅτε ἀσθμαίνων ἀφίκετο ὁ δήμαρχος, συντὸ μέσον ἦν ἑνὸς τῶν δημοτικῶν παρῆδρων καὶ ὑπὸ τοῦ εἶχεν ἰδεῖ.

εὐρίσκετο ἐν τῇ αὐτῇ εἰσέτι; θέσει, διότι οὐ-

Καὶ δὲν μεριμνᾷ περὶ λόγου ἔχοντος ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τέλος· διὰ λόγια μόνον φροντίζει. Τώρα τὰ ἔχει μὲ τὸν Τρικοῦπην· καὶ τὰ σου καὶ σου δίνουν καὶ πέρνουν :

— Πολλὰς πύλας ἐκρούσας πρὶν φθάσῃ εἰς τὴν πρωθυπουργικὴν πύλκην, ὑπὸ τὸν Ζαχάρην, ὑπὸ τὸν Βούλγαρην, ὑπὸ τὸν Κουμουνοῦρον!

— Ἐσκότωσαν τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, γιατί εἶχε; στείλει τὰ πλοῖά σου.

Καὶ τώρα στρέφει πρὸς τὸν Καλλιγῆν :

— Κύριε ὑπουργέ, ποῦ εἶνε ἡ ζωρότης σου;

Καὶ καθεζῆς.

Ὅμιλῶν περὶ τοῦ μεθοριακοῦ ζητήματος, φροντίζει πάντοτε νὰ συνοδεύῃ ἐν τοῖς λόγοις του τὸ Καρὰλῆ Δερβὲν μὲ τὸ Σιδηροπαλοῦκι. Καὶ τόσον συχνὰ τὸ ἐπρόφερεν, ὥστε ἐνόμιζέ τις ὅτι ἐν ἐλλείψει πραγματικοῦ, ἀρκεῖται νὰ τὸ ἐπισηρῇ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ μὲ τὰ λόγια μόνον.

Πρὸ πάντος ὁ κ. Δημητρακάκης εἶναι ζωντανὴ ἀποθήκη ἱστορικῶν λεπτομερειῶν καὶ γεγονότων ἀφορώντων τὴν ἀπὸ τοῦ 1830 μέχρι σήμερον πολιτικὴν ἡμῶν διοίκησιν τῶν γνῶσεων του τούτων ἀρετὴν ποιεῖται ἀπὸ τοῦ Βήματος χρῆσιν, καὶ πρὸ πάντων σήμερον, ἐνθα ὁ λόγος καὶ περὶ Δημητρακάκη τινός, ἐπάρχου κατὰ τὸ 1858, πολλὰ κατορθοῦντος καὶ οὐδὲ δι' ἐνός παραστήμου ἀμειφθέντος.

Ἄλλ' ἡ συνεδρίασις κατ' ἐξοχὴν χρωματίζεται ὑπὸ τοῦ κ. Χατζοπούλου, ὁ ὁποῖος, ὀμιλοῦντος ἐτι τοῦ Δημητρακάκη, ἀναμένει τὴν σειρὰν τοῦ ἀνησύχως καὶ ἐν συννοίᾳ βηματίζων κατὰ συντόμους γύρας ὁπ.σθεν ἐνός τῶν στύλων τοῦ Βουλευτηρίου. Ἡ μὴ ἐκτελεσθεῖσα συναλλαγή, ἡ καταγγελλομένη ἐν τῷ λόγῳ τοῦ πρωθυπουργοῦ, τὸν φέρει ἐπὶ τοῦ Βήματος. Καὶ ἐπειδὴ ὑπὸ τόσον αἰσίους αἰώνους χωρεῖ εἰς τὸ στάδιόν του, καὶ ἐνθουσιωδῶς ἠκούσθη ὑπὸ τῆς ἀν-

δεις ἐτόλμησε νὰ τὸν ἐγγίτῃ· ἀλλ' ἐκ τοῦ φορέματος καὶ μόνου ἐβεβαιώθησεν, ὅτι δὲν ἦτο χωρικός, ἀλλὰ ξένος, καὶ τοῦτο καθησύχασέ πως αὐτοῦς, φοβηθέντας κατ' ἀρχάς, ὅτι συγγενῆς τις αὐτῶν ἐτύγχανεν ὢν.

Ὁ δήμαρχος εὐχερῶς διεπιστώσατο, ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐπεσε τῇ προτεριᾷ ἢ τῇ νυκτὶ εἰς τὸν Φρού καὶ ὅτι ἀφοῦ παρεσύρθη ὑπὸ τοῦ ρεύματος, ἡ δίνη τὸν ἐρρίψεν εἰς τὰς πρὸς τὴν ὄχθην, ἐνθα ἐλαττωθέντα τὰ ὕδατα τὸν ἀρῆκαν.

Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκεῖνης πάντες ἀπέδωκαν τὸν πνιγμὸν του εἰς τυχαῖον δυστύχημα. Κατὰ πρόσκλησιν τοῦ δημάρχου δύο χωρικοὶ ἐσήκωσαν τὸν νεκρὸν καὶ τὸν μετῆνεγκον ὀλίγον ἀπωτέρω ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ἐνθα ἐξήπλωσαν αὐτὸν ὑπτίως· τότε δ' ἐπλυναν τὸ πρόσωπόν του καὶ ὅσον ἠδύναντο τὴν ἐπὶ τῶν φορεμάτων αὐτοῦ ἴλυν.

Ἐπὶ τοῦ προσώπου ὑπῆρχον πολλοὶ μῶλωπος καὶ οὐκ ὀλίγα ἀμυχαί, ἀλλὰ ταῦτα οὐδὲν τὸ ἀπορον ἐπαρουσίαζον, καθότι ἀπεδόθησαν εἰς τὸ ὅτι τὸ σῶμα ἐκυλίσθη ἐπὶ αἰχμηρῶν πετρῶν ἢ καὶ ὅτι περιπλάκη εἰς βίβας δένδρων περὶ τὸν ποταμὸν φουομένων, ταῦτοχρόνως δ' ἐξηγήθη καὶ τὸ σχίσμαον τῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ. Ἀκολουθῶς εἶδον, ὅτι ὁ ἔτερος τῶν βραχιόνων ἦτο συντετριμμένος.

— Ἄ! τὸν καυμένον! ἀνέκραξε γυνὴ τις, ἐπεσε μέσα εἰς τοὺς τροχοὺς τοῦ μύλου!

— Ὁαρρῶ πῶς ἡ θεὰ Ριγῶ δὲν ἀπατάται, εἶπεν ὁ δήμαρχος.

τιπολιτεύσεως, ὅσφ τραχεῖαν εἰς τοὺς λόγους; του κοπίδα ἀπεπειράθη νὰ μεταχειρισθῇ ἢ συμπολίτευσις, κρίνομεν καλὸν ὅσον οἶον τε πιστῶς νὰ διαλάβωμεν περὶ αὐτοῦ.

Εἶπε περίπου ἐν ἀρχῇ : ἀδὲν εἶχον ἀφορμὴ νὰ ὀμιλήσω πάλιν· τὸ θέμα εἶνε εὐτελεὲς καὶ ταπεινόν, ὡς διευτυπώθη ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Τίνα ἀνάγκην ἔχει δικαστῆς ἀδέκαστος κρυπτόων ὅτι προτάσεις δωροδοκίας τῷ ἐγένοντο; τίνα ἀνάγκην ἔχει παρθένος νὰ δημοσιεύσῃ ὅτι προτάσεις ἀνίθικαι τῇ ἐγένοντο καὶ τὰς ἀπέρριψε; εἶνε τοῦτο νέα πολιτικὴ σχολή, καὶ ὀφείλομεν νὰ τὴν γνωρίσωμεν. Πρέπει ὁ βουλευτῆς νὰ μεταβάλλεται ἀπὸ ἐλέγχοντος εἰς ἐλεγχόμενον; Εἶδομεν πολλὰς κυβερνήσεις ἴσας μὲ τὴν παρούσαν τὸ ἀνάστημα, δεγχομένης τὰ βίβλη τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλ' οὐδέποτε ἠκούσθη μέχρι τούδε ἐκφρασις τοιαύτη παρὰ πρωθυπουργοῦ περὶ βουλευτῶν.

Καὶ ποῖος εἶνε ὁ λόγος τῆς ἐκτάκτου ταύτης ὀργῆς, ἐνῶ τόσφ μετριοπαθῆς ἐδείχθη ἡ ἀντιπολίτευσις; εἶνε ἡ σπουδαιότης, μεθ' ἧς ἡ ἀντιπολίτευσις προεβή εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς. Ὡς πρὸς ἡμᾶς δέ; ἡμεῖς δὲν εἶπομεν, ὅτι ἀπολύτως εἰσεχωρήσαμεν, ἀλλὰ διαφωνοῦμεν εἰς ὀρισμένα ζητήματα. Μόνον ὅταν κανεὶς εἶνε προσκεκολλημένος εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὑπουργοῦ μένει πιστὸς εἰς τὸ σύστημα; μήπως πολιτικὸν πρόγραμμα εἶνε ὁ ἐπενδύτης σας, καὶ ὀφείλομεν νὰ τὰ κρατῶμεν σφιγκτᾶ; δὲν ἐξετάζονται ποτὲ τὰ ψυχολογικὰ αἰτία. Ἠὼς ἐνῶ συστηματικῶς καὶ ὀρισμένως ἐργαζόμεθα, μᾶς κατηγορεῖτε ἐπὶ συναλλαγῇ; μὴ νομίσητε ὅτι ἐντείνοντε; τὴν φωνὴν δύνασθε νὰ ἀναίρεσθε τὰ ἀνεπίδεκτα ἀναίρεσας· διότι ἡ κοινωνία δὲν ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὸ σθένος τῆς φωνῆς.

Καὶ ἔως ἐδῶ ἡ προσοχὴ, μεθ' ἧς ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν πτερυγῶν ὁ ῥήτωρ ἠκραῖον, δὲν εἶχε διαταραχθῆ· ἀλλ' ὅταν εἶπεν ὅτι αὐτῶν εἰδικὸς λόγος εἰς τὴν καρδίαν τοῦ κ. Τρικοῦπην διὰ νὰ αἰσθάνηται ἰδίαν ἀγανάκτησιν καθ'

— Καλῆ, ἐκεῖνος φαίνεται! ἔμπλεξεν εἰς κἀνένα τροχὸν ὁ ὁποῖος ἔσχιεν ἔτσι τὸ πρόσωπον, εἶπεν ἡ γυνὴ κατευχαριστηθεῖσα ἐκ τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ δημάρχου.

— Ἐλα, εἶπεν οὗτος, πλησιάζατε ὅλοι καὶ παρατηρήσατε.

Ἄμεσως δὲ ὁ περὶ τὸν νεκρὸν κύκλος κῦρῖνθη καὶ οἱ ὀπισθεν τῶν ἄλλων εὐρισκόμενοι ἠδυνήθησαν κατὰ σειρὰν νὰ παρατηρήσωσι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πνιγμένου.

— Λοιπὸν τὸν ἀναγνωρίζει κανεὶς σας; ἠρώτησεν ὁ δήμαρχος.

Οἱ χωρικοὶ προσέβλεψαν ἀλλήλους ἐρωτώμενοι διὰ τοῦ βλέμματος, ἀλλ' οὐδεὶς αὐτῶν ἀπεκρίνατο.

— Εἶνε λοιπὸν ἄγνωστος, ἐψήθυσεν ὁ δήμαρχος.

— Ἴσως ἔχει ἐπάνω του ἔγγραφα, εἶπεν ὁ ἀγορῦλαξ.

— Ναι, ἴσως ἐρευνήσατε.

Ὁ ἀγορῦλαξ ἠρεύνησε τὰ θυλάκια τοῦ νεκροῦ, εὔρε δ' ἐν πρώτοις λευκὸν ρινόμακτρον ἀνευ τινός σημείου, μικρὸν μαχαίριον μετὰ λαβῆς ὀστρακοδέσμου, εἰτα δὲ χρηματοφυλάκιον περιέχον ἄργυρᾶ τινὰ νομίσματα καὶ τέλος χαρτοφυλάκιον ἐκ πρασινοῦ μαροκίνου, ὅπερ ἔδωκε τῷ δημάρχῳ, στί: ἀνοίξας αὐτὸ καὶ εὐρών διπλωμένα εἰς δύο πέντε ἢ ἐξ

ἡμῶν, ἀλλὰ τοῦτο προέρχεται διότι βλέπει τὴν ἰδίαν αὐτοῦ συνείδησιν ἐλέγχουσαν τὰς πράξεις του, ἠκούσθη ἡ φωνὴ τοῦ κ. Βουδοῦρη :

— Πέντε γράμματά σας εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης· δια τὰ ξέρομεν.

Καὶ τότε θόρυβος καὶ συνταραχὴ ἐγείρεται, ἐκ μὲν τῆς συμπελιτεύσεως πολλῶν ἐμοῦ ἀναπτυσσόντων καὶ διαμορφούντων τὴν ἀρχικὴν τοῦ κ. Βουδοῦρη φρεσίν κατὰ πρόσωπον τοῦ ῥήτορος, ἐκ δὲ τῆς ἀντιπολιτεύσεως κραυγάζόντων νὰ μὴ δίδῃ προσοχὴν εἰς τὰ τοιαῦτα.

Ἄλλ' ὁ κ. Χατζοπούλος : «Εὐχαριστοῦμαι διότι ἦλθε καὶ αὐτὸ τὸ ζήτημα, καὶ ἂς ἦνε ταπεινόν. Νὰ φέρετε τὰς ἐπιστολάς μου νὰ τὰς ἀναγνώσω ἀπὸ τοῦ Βήματος· ἠγνώθουν νὰ προσφέρω τὰς ὑπηρεσίας μου· ὄχι νὰ λάβω δὲν εἶνε ὄρος συναλλαγῆς αὐτό· σεῖς προὐκαλεῖτε τοιαύτας συστάσεις : δὲν μοῦ οὐσαίτερος κἀνὲρ πρόσωπον; διὰ νὰ πάρετε τὴν ὑπογραφοὴν καὶ νὰ τὴν μεταχειρισθῆτε. Ἄς ἐνθυμηθῆ ὁ κ. πρωθυπουργός, ἐὰν τῷ ὀμίλησά ποτε περὶ συναλλαγῆς.»

Καὶ προχωρεῖ ὑπεθυμίζων ἐν ἀποστροφῇ πρὸς τοὺς κκ. ὑπουργοὺς τὰς μετ' αὐτῶν συνδιαλέξεις των : «Ἐνθυμείσθε, κ. Λομβάρδε, ὅτε σὰς εἶπον ὅτι τὸ μόνον ρουσφέτι, τὸ ὁποῖον ἠδυνάμην νὰ δεχθῶ παρ' ἡμῶν, εἶνε ἡ παῦσις τῆς συναλλαγῆς ;

Λομβάρδος : Ἐνθυμῶμαι καὶ αὐτὸ, καὶ πολλὰ ἄλλα.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἐπέρχεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἱστορίας τῆς συναλλαγῆς ἐπιχειρῶν ἐκείθεν, ἐξ ἀναλύσεως μερῶν τινων τῶν πρωθυπουργικῶν λόγων, μεμφομένων τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐπὶ διαχαράξει στενοῦ κύκλου συζητήσεως, ἐκδρομᾶς εἰς παρελθούσας κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις πρὸς ὑπόδειξιν τοῦ ἐπιπολαίου μεθ' οὗ ἡ Κυβέρνησις διεχειρίσθη σπουδαιότατα ζητήματα· ὁ ἐπίλογος τοῦ λόγου τοῦ κ. Τρι-

ἐκατοντάφραγμα τραπέζικα γράμματα ἐπιτεκολλημένα ἐπ' ἀλλήλων, μηδὲν δ' ἕτερον ἔγγραφο, ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν ἐκδηλώσας ἅμα τὴν δυσἀρέσκειαν του.

— Τίποτε, εἶπεν, δὲν εὔρομεν, τίποτε, διὰ τοῦ ὁποῖου νὰ δυνηθῶμεν νὰ βεβαιωθῶμεν ποιὸς εἶνε.

Τὰ ἐπ' αὐτοῦ εὐρεθέντα χρήματα ἀπεμάκρυναν πᾶσαν ὑπόθεσιν περὶ κακούργηματος, ἐκ τούναντίου δὲ ἐφαίνετο κύρομένον, ὅτι τυχαίως ὁ ἄγνωστος ἐπεσεν εἰς τὸν ποταμόν.

Ἐν τούτοις δὲν ἠδύναντο ν' ἀφήσωσι τὸν νεκρὸν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ.

— Νὰ τὸν μεταφέρωμεν εἰς τὸ δημαρχεῖον, εἶπεν ὁ δήμαρχος, ἀφοῦ συνεσκέφθη μετὰ τοῦ δημοτικοῦ παρῆδρου καὶ μετὰ τοῦ ἀγορῦλακος.

Ἐξήτησαν ἀπὸ τὸν μύλον φορεῖον, ἐκάλυψαν αὐτὸ δι' ἀχύρου καὶ ἐπὶ τοῦ ἀχύρου κατέκλινον τὸν νεκρὸν, δύο δὲ εὐρωστοὶ χωρικοὶ ἐσήκωσαν αὐτὸν καὶ ἐξέκίνησαν.

(Ἀκολουθεῖ)

κούπη τῷ παρέχει δριμείας τινας περιόδους, καὶ τοῦ ἰδίου λόγου τὸν ἐπίλογον ἀποτελεῖ ἀπάντησις πρὸς τὰ ἐν τῇ ὁμιλίᾳ τοῦ κ. Βαλέττα: « Ἄν περιστρέφῃ εἰς κοινούς τόπους τὸ σφάλμα δὲν εἶνε τῆς εὐφυΐας του, ἀλλὰ τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἣν ἀνήκει, ἥτις δὲν παρέχει ἢ κοινῶν τόπων ἀφορμὴν. Παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν ἐλύοντο τὰ ζητήματα διὰ φράσεων ἐλημμένων ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, ὡς αἱ σημαῖαι, καὶ τὰ πῶς τολμάτε! »

Θερμὰ χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς τὸν ὑποδέχονται κατερχόμενον, ποδοκροτήματά τινα ἐκ τῶν ἀκρατηρίων, καὶ ἡχηρὸν φίλημα τοῦ κ. Ἀθανασίου Πετιμεζᾶ.

Κουτρούλης.

ΑΝΘΥΛΛΙΑ

Εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τοῦ χρηματισμοῦ, ὁ ἀνὴρ δὲν ἔχει καιρὸν ν' ἀγαπήσῃ. Ἡ ἰδέα τοῦ χρήματος τὸν αἰχμαλωτίζει ἀκατάπαυστα καὶ πνίγει πᾶσαν ὀρμὴν τρυφερότητος, εὐαισθησίας. Ἀπασχολημένος εἰς τὰ «σπουδαῖα» δὲν ἔχει καιρὸν νὰ σκεφθῇ περὶ «ματαιοτήτων» καὶ περιφρονεῖ τὸν ἔρωτα καὶ τὸν ἀντικαθιστᾷ διὰ τῶν ἐρώτων. Τοῦτο τοῦ φαίνεται ὡς καταλληλότερον, πρακτικώτερον. Οὐχ ἦττολ ὅμως δὲν λείπει νὰ κακολογῇ τὰς γυναῖκας καὶ νὰ βεβαιῶσθαι, περιστάσεως δοθείσης, ὅτι ὁ ἀληθὴς ἔρωσ δὲν ὑπάρχει πλέον ὅτι οὐδέποτε ἠγαπήθη χάριν ἑαυτοῦ, ὅτι ἡ ἀφοσίωσις, τὸ πάθος, αἱ θυσίαι εἶναι καθαρὰ φαντασμαγοραὶ μυθιστορικαὶ κλπ.

Ἄνθρωπε, ἀνερ θέλω νὰ εἶπω, ὅστις παραπονεῖσαι ὅτι δὲν ἠγαπήθης, ἠγάπησες ἀρὰ γε σύ;

Χορὸς συγκείμενος ἀπὸ ἑξ̄ πραγματικὰ μέρη

1. *Οἱ δημοσιογράφοι.*—Ἡμεῖς εἴμεθα οἱ ἰσχυροὶ, ἡμεῖς οἱ δυνατοί. Οἱ μεγαλειότεροι πολιτικοὶ ὑποκύπτουσιν εἰς τὰ θεσπίσματά μας, κλίνουσι τὸν αὐχένα εἰς τὰς ἀπαιτήσεις μας, ὑποκλίνονται εἰς τὴν αὐθετείαν μας, ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως τοῦ γοήτρου των. Ἡμεῖς κρατοῦμεν τὰ νήματα, τὰ ὅποια θέτουσιν εἰς κίνησιν τὰς πλαγγόνας ταύτας καὶ τὰ σύρομεν καὶ τοὺς χορεύομεν κατ' ἀρέσκειαν.

2. *Οἱ πολιτικοί.* Ἡμεῖς εἴμεθα ἡ πατρίς. Ἡμεῖς τῇ ὑπαγορεύομεν τὰ καθήκοντά της, τῇ ἐπιβάλλομεν τὴν θέλησίν μας ὑπὸ τὴν μορφήν τῶν νόμων. Καὶ ὁ τύπος μᾶς λατρεύει ὅσον ἡμεῖς αὐτοὶ λατρεύομεν τὸν ἑαυτὸν μας. Ἡ παντοδυναμία μας εἶνε ἀπόλυτος. Κρατοῦμεν τὸ βαλάντιον εἰς χεῖρας καὶ συστέλλομεν ἢ διαστέλλομεν τὰ σύρματα κατὰ τὰς ἰδιοτροπίας μας. Ἐκτὸς ἡμῶν τὰ πάντα εἶνε μηδέν.

3. *Οἱ λόγιοι.* Ὑπάρχει δύναμις δυναμένη νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸν κάλαμον; Αὐτὴ γεννᾷ τὰς ἰδέας, αὐτὴ παρασκευάζ-

ζει τὰς ἐπαναστάσεις. Εἰς στίχος τῆς μελάνης μας ἀναστατώνει τὸν κόσμον. Ἐκπορθοῦμεν τὰ φρούρια ἐκ τοῦ σπουδαστηρίου μας, ἀνατρέπομεν διὰ τοῦ καλάμου τὰς καταχερήσεις. Ἡ δύναμις ἡμῶν εἶνε ἡ μόνη ἀληθινή: ἡ δύναμις τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς φιλοσοφίας.

4. *Ο στρατός.* Τὸ ξίφος, τὸ ξίφος, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸ ξίφος. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος πολιτισμὸς. Ζήτω τὸ αἷμα, ζήτωσαν τὰ πτώματα, ζήτω ὁ θάνατος! Ἴδου ἡ τιμὴ, ἰδου ἡ δόξα! Τί εἶνε τὰ βιβλία, οἱ λόγοι, αἱ σοφαὶ διατριβαί, παραβαλλόμεναι πρὸς ἓνα κανονοβολισμὸν, καλῶς διευθυνόμενον; Φονεῦσιν, πάντοτε φονεῦσιν, ἰδου τὸ μόνον, τὸ σπουδαιότερον ἐπιχειρήμα ὅπως φέρῃ τὴν ἀνθρωπότητα εἰς ἀρμονίαν.

5. *Οἱ καλλιτέχναι.* Κατοικοῦμεν εἰς τὸν Ὀλυμπον, ὁ αἰθὴρ εἶνε τὸ στοιχεῖόν μας. Τὸ ἰδανικὸν εἶνε ἡ ἀληθὴς εὐτυχία, ἡ ἀληθὴς εὐτυχία εἶνε τὸ ἰδανικόν. Ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἀξιοκαταφρόνητος. Μόνον ἡ τέχνη τὸν ἀνυψοῖ, τὸν μεγαλύνει, τὸν καθιστᾷ συμπάρεδρον τῆς θεότητος. Εἶνε ἡμέτεραι αἱ ἄπειραι ἀποστάσεις, αἱ ἀκτινοβολοῦσαι λαμπρότητες, τὸ ἄπειρον τοῦ οὐρανοῦ.

6. *Οἱ τραπεζίται.* Ἐ! Κύριοι! εἴμεθα τὸ ἑκατομμύριον ἡμεῖς.—Γονυπετήσατε ὅλοι!

Ὁ λαὸς ἐν ἀπόπτῳ καθ' ἑαυτὸν:—Ἐ! καὶ ἐγὼλοιπόν;

Ἄλλος ἀρχίζει χαμηλὰ, καὶ ὅλο καταβαίνει.

Ἄλλος ἀρχίζει ὑψηλὰ καὶ ὅλο ἀναβαίνει.

Τὸ πνεῦμα τὸ ὑπερήφανον, ἀχρεῖον.

Καρδία ὑπερήφανος ὦ! εἶναι θεῖον.

Ὁ αὐτάρεσκος ἔχει μόνον θαυμαστὴν τὸν ἑαυτὸν του.

Εἰς τὸν ἔρωτα τὸ ν' ἀπαντᾷ τις ὀλίγον εἶναι πολυτιμότερον ἢ ν' ἀποκτᾷ τὸ πᾶν.

Μαρτενγκῶ.

Τὸ ἀρωματικώτερον

Τ Σ Α Ι

μόνον εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Πανεπιστημίου

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ «ΥΓΙΕΙΑ»

Νικολάου Α. Βασιλειάδου

δύνασθε νὰ τὸ εὑρῆτε, κομισθὲν ἐσχάτως ἐκ Ρωσσίας εἰς πακέτα καὶ πωλούμενον ὄχι ἀκριβᾶ.

Τὸ ἀρωμὰ του μεθύει—Ἡ θέρη του εἶναι ὕλη ὑγεία.